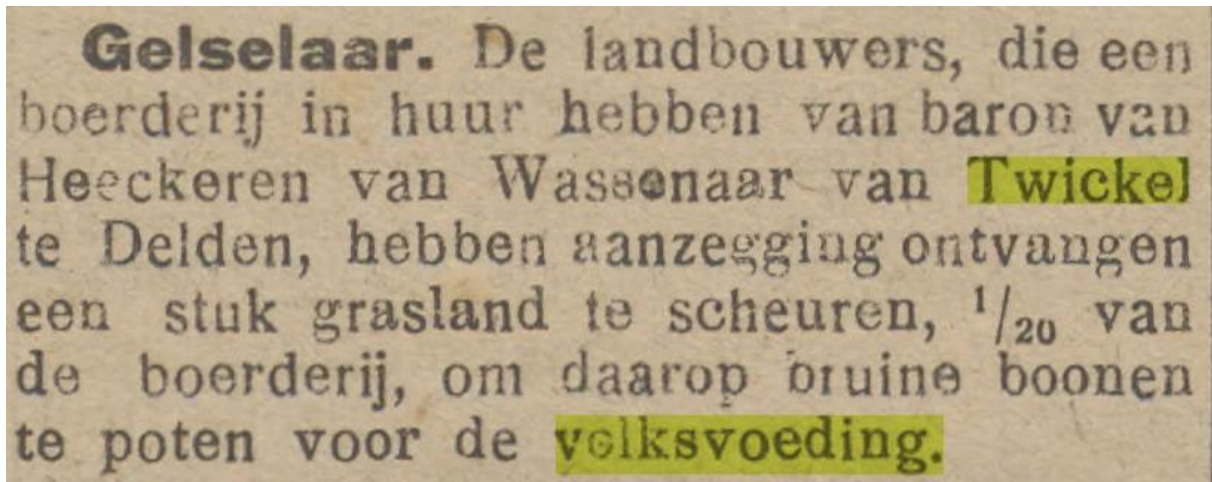

Scheuren van grasland in Gelselaar.

Gelselaar. De landbouwers, die een boerderij in huur hebben van baron van Heeckeren van Wassenaer van Twickel te Delden, hebben aanzegging ontvangen een stuk grasland te scheuren, $\frac{1}{20}$ van de boerderij, om daarop bruine boonen te poten voor de volksvoeding.

Artikel uit de Graafschapper van 7 mei 1918.

De Nederlandse regering moest in augustus 1914, bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog, beoordelen wat er in het landsbelang diende te gebeuren. Hierbij moest niet alleen aandacht worden besteed aan militaire maatregelen maar ook aan het economisch leven in Nederland. Ook de boeren in Gelselaar ontkwamen niet aan deze maatregelen zo blijkt uit bovenstaand krantenbericht.

De nadruk viel daarbij vooral op de levensmiddelenvoorziening wat uiteindelijk resulteerde in rantsoenering en distributie van de eerste levensbehoeften. Ook voor de landbouw werden maatregelen genomen.

Zo werd o.a. de plicht opgelegd een stuk grasland te scheuren. Grasland scheuren is het vernieuwen van grasland door de oude zoden te vernietigen. Hiervoor zijn regels opgesteld die verschillen per grondsoort. Scheuren is het omleggen en onderploegen van de zode van blijvend grasland of kunstweide om het land daarna als bouwland te gebruiken.

Vergroting van de landbouwproductie: het scheuren van bouwland

Ook het gebruik van de grond zelf vroeg de regeringszorg. Door de

onvoldoende aanvoer van kunstmest was de opbrengst van de grond geleidelijk achteruitgegaan. Anderzijds was het zaak de productie van eigen bodem zoveel mogelijk op te voeren. Kon dit niet door een meer intensieve bebouwing, omdat men niet de beschikking had over voldoende kunstmest, de totale oppervlakte van het bouwland kon men wel vergroten, door het z.g. 'scheuren' van graslanden, klavers en weiden. Hiervoor verscheen in mei 1918 een wetsontwerp, dat in juli als wet in het Staatsblad kwam.

Deze wet legde een scheurplicht op ten aanzien van het geheel of een gedeelte van de tot bepaalde aan te wijzen bedrijven, percelen of grondcomplexen behorende graslanden, klavers of weiden. Daarbij werd een termijn gesteld binnen welke de voor de omzettingen en voor de bebouwing noodzakelijke werkzaamheden moesten zijn verricht.

Tenslotte is de wet in haar uitvoering belangrijk beperkt toen door de veranderde omstandigheden de noodzaak van het scheuren van grasland minder werd. De te scheuren oppervlakte werd beperkt tot 60.000, feitelijk 58.000 hectare, zijnde nog geen 5% van de totale oppervlakte van het grasland.

Toen hiervan 24.600 hectare, of ongeveer de helft van de oppervlakte, waarop scheurplicht rustte, was omgezet in bouwland, werd in het voorjaar van 1919 de verdere uitvoering der scheurwet geschorst tot het najaar, aangezien het scheuren verder niet nodig was. Ook in het najaar van 1919 behoefde men er niet toe over te gaan.